

UZASADNIENIE

Waloryzacja świadczeń emerytalno-rentowych stanowi ważny element konstrukcji systemu ubezpieczeń społecznych. Ekonomiczna funkcja waloryzacji świadczeń polega na przeciwdziałaniu deprecjacji świadczeń i tym samym na zapobieganiu obniżaniu poziomu materialnego życia emerytów i rencistów w warunkach inflacji.

Według obecnego stanu prawnego uregulowanego w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270), zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach z FUS”, coroczna waloryzacja przeprowadzana jest od dnia 1 marca przy zastosowaniu procentowego wskaźnika waloryzacji, który odpowiada średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększonemu o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Zwiększenie o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia jest przedmiotem corocznych negocjacji w ramach Rady Dialogu Społecznego (RDS), przeprowadzanych w czerwcu, w roku poprzedzającym waloryzację.

Z powyższego wynika, że wszystkie wypłacane świadczenia są podwyższane o ten sam procent, w związku z tym im niższe świadczenie, tym niższa kwota podwyżki. Również minimalne emerytury i renty wznoszą w tym samym tempie.

W ostatnich latach, by chronić poziom najniższych świadczeń emerytalno-rentowych, zasady waloryzacji były modyfikowane.

W 2012 r. incydentalnie została wprowadzona, w miejsce waloryzacji procentowej, waloryzacja kwotowa. Świadczenia emerytalno-rentowe zostały podwyższone o kwotę 71 zł¹⁾. W 2013 r. wskaźnik waloryzacji wyniósł 104,0% (przeciętna podwyżka 70,61 zł), natomiast w 2014 r. świadczenia emerytalno-rentowe zostały podwyższone wskaźnikiem waloryzacji na poziomie 101,6% (przeciętna podwyżka 29,87 zł).

W 2015 r. świadczenia emerytalno-rentowe zostały podwyższone wskaźnikiem waloryzacji wynoszącym 100,68%, jednak nie mniej niż o kwotę wynoszącą 36 zł²⁾. W wyniku modyfikacji zasad waloryzacji w 2015 r. najniższa emerytura, renta rodzinna i renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, wypłacana w gwarantowanej przez państwo wysokości,

¹⁾ Na mocy ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 118).

²⁾ Na mocy ustawy z dnia 23 października 2014 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1682).

wzrosła nie o 4,30 zł, tj. o 0,68%, lecz o 36 zł, tj. o 4,26%, z kwoty 844,45 zł do kwoty 880,45 zł.

W 2016 r. wsparciem dla szerokiej grupy emerytów i rencistów, z jednoczesnym zachowaniem wartości realnej wszystkich emerytur i rent, była wypłata jednorazowego dodatku, wynikająca z ustawy z dnia 15 stycznia 2016 r. o jednorazowym dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia przedemerytalne, zasiłki przedemerytalne, emerytury pomostowe albo nauczycielskie świadczenia kompensacyjne w 2016 r. (Dz. U. poz. 2011). Wypłata dodatku była rozwiązaniem komplementarnym wobec mechanizmu waloryzacji i jej niskiego poziomu w 2016 r., a kwota dodatku uzależniona została od wysokości świadczenia lub świadczeń pobieranych w zbiegu (od 50 zł do 400 zł netto). Dodatek stanowił wsparcie dla licznej grupy (ok. 6,5 mln) świadczeniobiorców.

W 2017 r., przy wskaźniku waloryzacji 100,44%, zagwarantowana została minimalna podwyżka świadczeń na poziomie 10 zł.

Jednocześnie w tym samym roku podwyższone zostały najniższe świadczenia emerytalno-rentowe. Dla osób spełniających warunki stażowe najniższa emerytura, renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i renta rodzinna wzrosły z kwoty 882,56 zł do kwoty 1000 zł, co oznaczało wzrost o 117,44 zł, tj. o 13,3%. Renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy została podniesiona z kwoty 676,75 zł do kwoty 750 zł, co oznaczało jej wzrost o 73,25 zł, tj. o 10,8%, a renta socjalna z kwoty 741,35 zł do kwoty 840 zł, co oznaczało wzrost tego świadczenia o 98,65 zł, tj. o 13,3%.

W roku 2018 wskaźnik waloryzacji ukształtował się na poziomie 102,98%, co oznaczało najwyższy wzrost świadczeń w okresie ostatnich pięciu lat oraz wzrost najniższej emerytury, renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i renty rodzinnej do kwoty 1029,80 zł.

Prognozuje się, że wskaźnik waloryzacji emerytur i rent w 2019 r. wyniesie nie mniej niż 103,26%. Aktualna prognoza średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w 2018 r. kształtuje się na poziomie 102,3%, natomiast prognoza średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów w 2018 r. – na poziomie 102,6%. Z kolei prognozowany realny wzrost przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2018 r. wynosi 3,3%, co oznacza, że prognozowane obligatoryjne 20% realnego wzrostu wynagrodzeń za rok 2018 wynosi 0,66%. Koszt waloryzacji przy wskaźniku na poziomie 103,26% to 6,86 mld zł.

Waloryzacja świadczeń emerytalno-rentowych jest tym elementem systemu ubezpieczeń społecznych, który można stosować elastycznie, odpowiednio do możliwości finansowych tego systemu, mając na uwadze z jednej strony sytuację gospodarczą kraju, a z drugiej konieczność ochrony niektórych grup społecznych przed ubóstwem.

Sposób waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych jest jedną z najbardziej drażliwych i szeroko komentowanych kwestii. Wynika to między innymi z niemożności zaspokojenia wszystkich oczekiwań świadczeniobiorców zgłaszających w tej kwestii wiele, często wzajemnie wykluczających się wniosków.

W okresie ostatnich lat zasady waloryzacji świadczeń i mechanizm jej przeprowadzania były przedmiotem licznych zmian. Ewolucja prawnej regulacji waloryzacji świadczeń w Polsce wskazuje, że wciąż poszukiwane są optymalne w danym czasie mechanizmy waloryzacji, uwzględniające z jednej strony potrzeby socjalne świadczeniobiorców, a z drugiej bieżącą sytuację gospodarczą, stan budżetu państwa i finansów ubezpieczeń społecznych.

Pomimo wielu zmian dokonanych w ostatnich latach, idących w kierunku poprawy sytuacji osób pobierających najniższe świadczenia emerytalno-rentowe, wysokość tych świadczeń wciąż uznawana jest za niewystarczającą w odniesieniu do kosztów utrzymania.

Obowiązkiem Rządu jest zapewnienie finansowego, elementarnego bezpieczeństwa obywateli, w tym emerytów i rencistów. Szczególną ochroną państwa powinni być objęci najubożsi świadczeniobiorcy.

Stąd też w 2019 r. proponuje się modyfikację obecnie obowiązujących zasad waloryzacji, polegającą na:

- podwyższeniu najniższych świadczeń odpowiednio do:
 - 1100 zł w przypadku najniższej emerytury, renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, renty rodzinnej i renty socjalnej,
 - 825 zł w przypadku najniższej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy,
- zastosowaniu ustawowego wskaźnika waloryzacji, przy zapewnieniu minimalnej gwarantowanej podwyżki świadczenia na poziomie 70 zł.

Zgodnie z projektowaną regulacją wszystkie emerytury i renty zostaną podwyższone wskaźnikiem waloryzacji. Obecnie prognozowany wskaźnik waloryzacji wynosi 103,26%. Jednocześnie proponuje się, aby gwarantowana kwota podwyżki wynosiła 70 zł.

Tym samym świadczenia emerytalno-rentowe zostałyby podwyższone w wyniku waloryzacji przeprowadzonej w marcu 2019 r. o 3,26%, nie mniej jednak niż o 70 zł (art. 4 ust. 1 projektowanej ustawy)

Waloryzacji podlegać będzie również podstawa wymiaru świadczenia z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Waloryzacja podstawy wymiaru świadczenia polegać będzie na jej pomnożeniu przez wskaźnik odpowiadający wyrażonej w procentach kwotowej podwyżce emerytury lub renty (art. 4 ust. 2 projektowanej ustawy). Podstawa wymiaru jest jednym z czynników decydujących o wysokości świadczeń obliczanych w myśl dotychczasowych zasad. Stąd też konieczne jest zachowanie właściwych relacji między podstawą wymiaru a wysokością świadczenia. Oznacza to więc konieczność jej podwyższenia w ramach waloryzacji o taki sam procent, o jaki wzrosło świadczenie. Zachowanie realnej wysokości podstawy jest konieczne z uwagi na to, że decyduje ona o wysokości świadczenia przeliczanego po waloryzacji, np. wskutek zgłoszenia wniosku o doliczenie okresów składkowych lub nieskładkowych, czy też przy ustalaniu innego świadczenia, którego podstawę wymiaru stanowi zwaloryzowana podstawa wymiaru świadczenia wcześniejszego.

W przypadku świadczeń niepodlegających ustawowemu podwyższeniu do kwoty świadczeń najniższych i świadczeń niższych od minimalnej emerytury waloryzacja będzie polegała na podwyższeniu kwoty świadczenia wskaźnikiem waloryzacji (art. 4 ust. 4 projektowanej ustawy). Minimalna podwyżka z tytułu waloryzacji, w przypadku rent z tytułu częściowej niezdolności do pracy, wyniesie 75% gwarantowanej minimalnej kwoty, tj. 52,50 zł (art. 4 ust. 5 projektowanej ustawy). W przypadku osób pobierających emeryturę częściową kwota z tytułu waloryzacji nie będzie mogła być niższa niż połowa kwoty waloryzacji, tj. 35 zł (art. 4 ust. 6 projektowanej ustawy). Natomiast w przypadku kobiet pobierających okresowe emerytury kapitałowe, regulacje projektowanej ustawy przewidują proporcjonalny podział minimalnej gwarantowanej podwyżki świadczenia w stosunku do wysokości emerytury z FUS i wysokości okresowej emerytury kapitałowej w łącznej kwocie tych emerytur (art. 4 ust. 7 projektowanej ustawy).

Proponowana modyfikacja zasad waloryzacji będzie zastosowana analogicznie również do emerytur i rent rolników indywidualnych, służb mundurowych oraz emerytur pomostowych i nauczycielskich świadczeń kompensacyjnych (art. 5 ust. 1 projektowanej ustawy).

Zgodnie z art. 6 projektowanej ustawy emerytura podstawowa, stanowiąca podstawę obliczania emerytur i rent z ubezpieczenia społecznego rolników, będzie podlegała podwyższeniu przy zastosowaniu ustawowego wskaźnika waloryzacji. Jednocześnie kwota podwyżki świadczenia z systemu ubezpieczeniowego rolników nie będzie mogła być niższa niż gwarantowana kwota podwyżki, określona w art. 4 projektu, wynosząca 70 zł.

Należy dodać, że emerytury rolnicze są chronione gwarancją najniższego świadczenia określonego w systemie powszechnym. Oznacza to, że jeżeli wysokość świadczenia rolniczego jest niższa od kwoty najniższej emerytury określonej w przepisach emerytalnych, wysokość takiego świadczenia podwyższa się z urzędu do tej kwoty.

Unormowania art. 2 określają nową wysokość podstawy wymiaru renty inwalidzkiej określonej w ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, podwyższoną w wyniku waloryzacji przeprowadzonej od dnia 1 marca 2019 r. Wysokość rent inwalidów wojennych i wojskowych zostanie podwyższona proporcjonalnie do podstawy wymiaru, w zależności od jej wymiaru, grupy inwalidzkiej i związku inwalidztwa ze służbą, a więc analogicznie jak np. renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Regulacje art. 3 projektowanej ustawy obejmują waloryzację świadczeń przedemerytalnych. Podwyższenie tych świadczeń polegać będzie na dodaniu do kwoty świadczenia przedemerytalnego kwoty 70 zł (art. 3 pkt 1 projektowanej ustawy). Kwota świadczenia przedemerytalnego gwarantowana do wypłaty, w przypadku gdy osoba uprawniona osiąga przychód w wysokości skutkującej zmniejszeniem wysokości świadczenia, została podwyższona do kwoty 570,50 zł (art. 3 pkt 2 projektowanej ustawy).

Dodatki do emerytur i rent, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oraz w innych ustawach, będą podwyższane przy zastosowaniu ustawowego wskaźnika waloryzacji (art. 5 ust. 2 projektowanej ustawy). Wskaźnik ten będzie miał również zastosowanie do obliczenia maksymalnych kwot zmniejszeń świadczeń w przypadku osiągania przez emeryta lub rencistę dochodu z pracy (art. 4 ust. 8 projektowanej ustawy).

Należy jednocześnie nadmienić, że dodatek pieniężny, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 projektowanej ustawy, jest obecnie w fazie projektu. Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz niektórych innych ustaw, przewidujący wprowadzenie tego

dodatku, znajduje się aktualnie w Sejmie RP i jest po pierwszym czytaniu. Zgodnie z projektem ustawa ta wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

W związku ze zmianą formuły podwyższania emerytur i rent w 2019 r. nie stosuje się art. 88 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, art. 48a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, art. 6 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz art. 6 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (art. 7 projektowanej ustawy)

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem 1 marca 2019 r. (art. 9 projektowanej ustawy) z wyjątkiem art. 6 ust. 2 i art. 8, które proponuje się, aby weszły w życie z dniem ogłoszenia.

Zastosowanie w 2019 r. zasad waloryzacji procentowej, z gwarantowaną minimalną podwyżką, zapewni nie tylko ochronę realnej wartości wszystkich wypłacanych świadczeń emerytalno-rentowych, lecz wyjdzie naprzeciw oczekiwaniom wyższych podwyżek przez większość emerytów i rencistów.

Wejście w życie projektowanej ustawy – zdaniem projektodawcy – nie naruszy wartości wyrażonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego wynika, że waloryzacja świadczeń emerytalno-rentowych stanowi jeden z elementów konstytucyjnego prawa do zabezpieczenia społecznego, wyrażonego w art. 67 ust. 1 Konstytucji RP, co oznacza konieczność istnienia mechanizmu utrzymywania świadczeń emerytalno-rentowych na odpowiednim poziomie ich wartości realnej. Określenie zakresu i formy zabezpieczenia społecznego Konstytucja RP powierza ustawodawcy (art. 67 ust. 1 zdanie 2 Konstytucji RP) i dlatego też ma on swobodę w kształtowaniu mechanizmu waloryzacji. Do ustawodawcy należy zatem wybór rozwiązań, które uważa za optymalne z punktu widzenia potrzeb obywateli oraz wymogów ekonomicznego rozwoju kraju. W dziedzinie kształtowania praw socjalnych Konstytucja RP pozostawia ustawodawcy szeroki margines działania, a sposób wykorzystania tego marginesu nie może pozostawać bez związku z aktualnymi możliwościami finansowymi państwa. Swoboda ustawodawcy nie jest jednak nieograniczona. Określając zakres prawa do

zabezpieczenia społecznego ustawa nie może naruszyć istoty danego prawa, która określa jego tożsamość.

Do naruszenia istoty prawa do zabezpieczenia społecznego w związku z waloryzacją może dojść w szczególności w dwóch sytuacjach: gdy świadczenia nie będą waloryzowane w danym okresie, bądź gdy waloryzacja świadczeń sprowadzi przynajmniej część świadczeniobiorców poniżej poziomu minimum życiowego.

W orzecznictwie Trybunał Konstytucyjny podkreślał, że: „Świadczenia emerytalne przysługują w zamian za składkę ubezpieczeniową wnoszoną do systemu, jednak suma wpłaconych składek nie decyduje ostatecznie o wysokości emerytury. Formuła obliczania świadczeń wyraża bowiem podstawowe zasady systemu ubezpieczeń, a w szczególności zasadę solidaryzmu społecznego. Oznacza to, że wypłacane świadczenia muszą pozostawać w pewnej proporcji do wysokości zarobku, jakim ubezpieczony dysponował przed przejściem na emeryturę, ale muszą też zaspokajać podstawowe potrzeby ubezpieczonego”.

Po przeanalizowaniu dotychczasowego orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego nie ma wątpliwości co do tego, że ustawodawca winien określać wysokość świadczenia emerytalnego w taki sposób, by nie naruszyć istoty prawa do zabezpieczenia społecznego. Wydaje się jednak, że konstytucyjny standard ochrony odnoszonej do świadczeń emerytalnych wykracza poza sam zakaz naruszania istoty prawa. Biorąc pod uwagę rozłożenie w czasie procesu uzyskiwania prawa do emerytury oraz możliwe długotrwałe korzystanie z owego prawa, podstawowe znaczenie ma problem zachowania wartości emerytury, której wysokość jest określana w decyzji organu emerytalnego. Z punktu widzenia zasady ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa zasadne wydaje się bowiem formułowanie oczekiwania, że państwo po ustaleniu wysokości świadczenia emerytalnego zapewni jego realną wartość. Takim właśnie mechanizmem, służącym zagwarantowaniu obywatelowi realnej wartości uzyskiwanej przez niego emerytury, jest mechanizm waloryzacji. Tym samym, patrząc z perspektywy ukształtowanej w Konstytucji RP zasady ochrony praw nabytych, instytucja waloryzacji emerytur stanowi istotny element prawa do emerytury (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia 1999 r., sygn. K 4/99, OTK ZU nr 7/1999, poz. 165). Dodatkowo, Trybunał Konstytucyjny w postanowieniu z 27 czerwca 2001 r. (sygn. Ts 24/01, OTK ZU nr 5/2001, poz. 154) stwierdził, że dopóki stosowany przez ustawodawcę mechanizm waloryzacji jest ukierunkowany na zagwarantowanie realnej wartości przyznanych emerytur, dopóty ustawodawca ma swobodę w zakresie sposobu jej dokonywania, w szczególności jeśli chodzi

o wybór i zmiany jej metody (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 8 maja 2000 r., sygn. SK 22/99, OTK ZU nr 4/2000, poz. 107).

Należy podkreślić, że waloryzacja świadczeń emerytalno-rentowych stanowi ważny element konstrukcji systemu ubezpieczeń społecznych zapobiegający deprecjacji świadczeń. Proponowana w marcu 2019 r. modyfikacja mechanizmu waloryzacji stanowić będzie realne wsparcie dla najuboższych grup emerytów i rencistów, przy zachowaniu siły nabywczej i realnej wartości wszystkich świadczeń.

Przyjęcie w 2019 r. zasady waloryzacji procentowej z gwarantowaną minimalną podwyżką na poziomie 70 zł spowoduje, że świadczenia wypłacane w kwocie poniżej 2147,30 zł miesięcznie będą podwyższone w stopniu większym, niż gdyby przeprowadzono waloryzację według obecnie funkcjonujących zasad.

Wprowadzenie w 2019 r. innego mechanizmu waloryzacji niż obecnie funkcjonujący oznacza, że z tytułu minimalnej gwarantowanej podwyżki na poziomie 70 zł, wyższą podwyżkę niż wynikającą z prognozowanego wskaźnika 103,26% otrzyma ok. 6,4 mln świadczeniobiorców, w tym ok. 63% emerytów i rencistów pobierających świadczenia z ZUS, 100% emerytów i rencistów pobierających świadczenia z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, ok. 20% świadczeniobiorców ze służb mundurowych oraz 100% osób pobierających renty socjalne oraz zasiłki i świadczenia przedemerytalne.

Przy proponowanej w projekcie ustawy zmianie sposobu waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych, osoby pobierające najniższe emerytury i renty dostałyby kwotę waloryzacji na poziomie 70,20 zł (w przypadku rent z tytułu częściowej niezdolności do pracy – 52,65 zł). Gdyby zastosowano dotychczasowe zasady waloryzacji świadczeń, otrzymałyby kwotę 33,57 zł (w przypadku rent z tytułu częściowej niezdolności do pracy – 25,18 zł). Tak więc w przypadku najniższych emerytur i rent z tytułu całkowitej niezdolności do pracy – w stosunku do obecnie obowiązujących zasad waloryzacji – podwyżka świadczenia byłaby wyższa o 36,63 zł.

Oznacza to tym samym, że świadczenia te zostałyby podwyższone o 6,82%, zamiast o 3,26% (przy zachowaniu w 2019 r. dotychczasowych zasad waloryzacji świadczeń).

Wysokość świadczenia przed waloryzacją (w zł)	Obecne przepisy (waloryzacja wskaźnikiem 103,26%)		Proponowana zmiana waloryzacji		Wskaźnik wzrostu świadczenia	
	Podwyżka świadczenia	Wysokość świadczenia po waloryzacji	Podwyżka na osobę (w zł)	Wysokość świadczenia po waloryzacji	Obecne przepisy	Waloryzacja zmodyfikowana
	(w zł)	(w zł)		(w zł)		
772,35	25,18	797,53	52,65	825,00	103,26%	106,82%
1029,8	33,57	1063,37	70,20	1100,00	103,26%	106,82%
1200	39,12	1239,12	70,00	1270,00	103,26%	105,83%
1400	45,64	1445,64	70,00	1470,00	103,26%	105,00%
1600	52,16	1652,16	70,00	1670,00	103,26%	104,38%
1800	58,68	1858,68	70,00	1870,00	103,26%	103,89%
2000	65,20	2065,20	70,00	2070,00	103,26%	103,50%
2100	68,46	2168,46	70,00	2170,00	103,26%	103,33%
2200	71,72	2271,72	71,72	2271,72	103,26%	103,26%
2400	78,24	2478,24	78,24	2478,24	103,26%	103,26%
2600	84,76	2684,76	84,76	2684,76	103,26%	103,26%
3000	97,80	3097,80	97,80	3097,80	103,26%	103,26%
4000	130,40	4130,40	130,40	4130,40	103,26%	103,26%
5000	163,00	5163,00	163,00	5163,00	103,26%	103,26%

Szacuje się, że łączne skutki finansowe wynikające z wprowadzenia w 2019 r. proponowanego mechanizmu waloryzacji wyniosą ok. 8443 mln zł zamiast planowanych 6860 mln zł, tj. o 1583 mln zł więcej.

Kwota ewentualnego dofinansowania znana będzie po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym i realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym.

W ocenie projektodawcy przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej i nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny z dniem skierowania do uzgodnień i konsultacji publicznych.